

Hol tart a szegedi kórusmozgalom?

Vizsgálódás az üzemi énekkarok frontján

Szeged zenei életének gazdag, értékes hagyománya az énekkari mozgalom, s ez a tény sok mindenre kötelez. Ha volt a múltban énekkari mozgalom Szegeden, akkor még inkább el lehet ezt mondani a márról, amelyben egyre jobban közkinccsé válik az énekkari kultúra úgy is, hogy sok embert ölel magához mint szereplőt és úgy is, mint művészi ág, amely az emberek tizezreit gyönyörködteti. A példák sokaságával lehetne ezt bizonyítani, de álljon itt csak egyetlenegy bizonyíték, a nyáron Szegeden megrendezett országos dalostalálkozó, amely a város énekkari mozgalomának »felnőtséget« bizonyította. Nemcsak azért, mert megrendezésére vállalkozhatott a »vidék«, hanem mert ezen a találkozón kiválóan szerepeltek a szegedi énekkarok is.

A sikerért természetesen megdolgoztak a rendező és közreműködő szervek, az egyes emberek épp úgy, mint a közösségek. S a vidéki kórusmozgalomban elért beszédes eredményekben — s abban a megállapításban, miszerint »az elszigetelt vidék a priviligiumokat tartó főváros mellé fölzárkózott« — benne van a szegedi énekkarok tevékenysége is. A Szeged területén működő énekkari együttesek száma majdnem eléri a félszázat, s egyik-másikuk múltja és szereplése szinte egyidős a szegedi énekkari mozgalommal, mint például a 70. esztendeje fennálló MÁV »Házánk« Munkakórus, vagy az

Általános Munkás Dalegylet, s több üzemi énekkar. Ezek mellé nőttek és terebélyesedtek az újak, amelyek szereplésükkel, a kulturális életben képviselt missziójukkal ugyancsak szép eredményekre tekinthetnek vissza. S ezek az énekkarok szinte az ország minden részében megfordultak már, országos és vidéki fórumokon egyaránt. Tanítottak és tanultak, hogy a magyar kórusművészet ápolásából, gazdagításából erejükhez mérten kivegyék a részüket.

A szegedi karnagyi klub, amely a kórusmozgalom egységes elvi irányításában sokat tett és még tehet is, időnkénti ülésein megszabja közeli teendőit, s levonja az esetleges tanulságokat is a kórusmozgalom bizonyos útszakaszairól. Újabbban elősegítette ezt a SZOT egyik tájékoztatója is, amely országos felmérés alapján megállapítja: »Háttérbe szorult a nevelő tevékenység, csökkent az öntevékenység, csak szereplésre készülnek az énekkarok és keveset törődtek még a karnagykok is saját műveltségük fejlesztésével.« A továbbiakban hangsúlyozza: »Mindezeknek természetesen kifejlődtek nem kívánatos kultúrpolitikai következményei is, amelyek a műsorpolitika helytelenségében, kevés tartalmú próbákban, sőt egyes karnagykok részéről pénzszerzési alkalmokban mutatkoztak.«

A SZOT-nak ezt a megállapítását a szegedi karnagyi klub — nagyon helyesen — megszívelte, s a maga területén számolt is a megállapítások realizálásával.

A SZOT tájékoztatója viszont nem mindenben helytálló a szegedi viszonyokra, de akad belőle idevonatkozó megállapítás is. Hogy mennyiben és milyen mértékben, azt a soronkövetkező lépés állapítja meg és orvosolja. Egy bizonyos: Szegeden a SZOT kulturális irányítói kiléptek a gazdasági feladatok mögül és közvetlen segítséget nyújtanak az énekkari mozgalomnak is. A városi tanács népművelési csoportja ugyancsak feladata magaslatán áll, amikor nemcsak adminisztratív szerveként, hanem közvetlen irányítóként foglalkozik a népművelési feladataival, többek között az énekkarok munkájával is.

A SZOT szegedi kulturális irányítói és a városi tanács népművelési szakemberei egyaránt tisztában vannak az énekkari kultúra céljaival, amely egy és ugyanaz lehet, mint ahogy azt a SZOT tájékoztatója összefoglalta: »Az üzemi dolgozónak és saját tagjainak zenei művelődését, művészi izlésének formálását segítsé elő. Tagjait vezesse be a kóruséneklés gyakorlatába, s ismertesse meg a magyar kórusművészet, a nemzetközi munkásmozgalom, a népek barátságát kifejező népdal zenei hagyományait; gazdagítsa tagjainak érzelmi világát, s tartsa éberben a szocialista haza iránti szeretetét.«

Ez és csakis ez lehet a cél, ezért nő egyre jobban a kóruséneklést támogatók tábora, amikor egy-egy hangverseny alkalmával százkáról, sőt ezrekről beszélhetünk, mint hallgatókról. Ami viszont az énekkarok belső munkáját érinti — a SZOT-nak az énekkarokról adott tájékoztatójára utalva, s egy-két megállapítását vonatkoztatva Szegedre is — az többek között a szegedi karnagyi klub hatáskörébe is tartozik, mint amelynek a zavaró körülményeket meg kell szüntetnie. Példával is élve: az egészségtelen rivalizálás nem engedhető meg az énekkari munkában, mert csak a nemes versengés lehet az alapja az egymás iránti megbecsülésnek. A zenei izlést fejlesztő nevelőmunkának még alaposabbnak kell lenni. Ennek viszont feltétele, hogy a karnagykok zenetörténeti és zeneelméleti tudása a marxista esztétikával párosuljon, mint ahogy megkövetelendő a neveléstani, pszichológiai, módszertani és világnézeti műveltségük továbbfejlesztése is.

Az énekkari kultúra nem alkalmakra, jubileumi szereplésekre szorítkozik; az egész magyar kórusművészet múltja, jelene és jövője is benne értendő. A szereplések csak fokmérők a kórusművészet nagy áramában, kifejező lépcsősorok annak megállapítására, hogy hol állunk és hogyan, merre menjünk tovább.

L. F.

Köszérdekű kérdések:

Miért nem lehet Dongó-alkatrészeket kapni?

Több levél érkezett szerkesztőségünkbe, melynek írói arról panaszkodnak: nem lehet a Dongó segédmotorhoz alkatrészeket kapni. Különösen nagy gondot okoz a dugattyúgyűrűk beszerzése. Olvasóink kérésére választ keresve megkérdeztük a Vas-és Műszaki, Nagykereskedelmi Vállalat áruforgalmi osztályának vezetőjét, akitől a következő választ kaptuk:

— Körülbelül két évvel ezelőtt országosan leállították a Dongó segédmotorok gyártását. Tapasztalatunk

szerint az alkatrészek utánpótlásáról így nem gondoskodtak megfelelően. A nagykereskedelmi vállalat raktárában jelenleg egyetlen darab dugattyúgyűrű sincs készletben. A hiányról mi is tudunk és az igényeknek megfelelően adjuk fel negyedévenként a megrendelést és kérünk, sűrűtünk, de eddig még kevés eredménnyel. Erre a negyedévre is kétezer darab dugattyúgyűrűt rendeltünk Csongrád megyének. A Csepeli Vas-és Fémmű visszaigazolt legyártásra 450 darabot, kül-

deni pedig mindössze 150 darabot küldtek. Így aztán nem csoda, hogy az arányos elosztás után Szegednek mindössze 20 darab dugattyúgyűrű jutott e hó elején. — Túlsok jót ezután sem jósolhatunk a Dongó segédmotor tulajdonosainak, de annyit ígérhetünk, hogy a mi részünkről mindent elkövetünk a dugattyúgyűrűk gyártásának sürgetéséért. Reméljük, az országos nagykereskedelmi figyelembe véve hamarosan nagyobb mennyiségben gyártják a Dongó alkatrészeit.

Jól haladnak a betakarítási és a szántás-vetési munkák

A csapadékos és hűvös időjárás ugyan akadályozta az időszerű mezőgazdasági munkákat az utóbbi időben, nagyobb kiesést azonban sehol nem okozott.

A betakarítási és a szántás-vetési munkák megfelelő ütemben haladnak.

A kukorica törését ország-szerte megkezdték. A burgonyaszedés Bács-Kiskun megyében, Pest megyében és Zala megyében halad a legjobban. A Dunántúlon és az északi országrészekben most gyorsítani kell a burgonya-betakarítási munkákat. A cukorgyárak már az eddigiekben több mint ötvenezer vagonnyi cukorrépat vettek át a termelőktől. A napraforgóbetakarítás üteme nem kielégítő, csupán Csongrád megyében értek el hetven-százalékos tervteljesítést. A silókukorica betakarítása Fejér és Szolnok megyében befejezéshez közeledik, az ország más területein hetven-százalék körül tart a teljesítés.

A rizstelepek nagy részét lecsapolták, s eddig körülbelül hétezer holdról aratták le a termést,

helyenként megkezdték a rizs cséplését is.

A gépállomások a traktor-és motormunka éves tervét eddig hatvanhárom százalékra, az őszi munkák tervét pedig tizenhét százalékra teljesítették. Országosan 1 millió 300 ezer hold vetőszántást és további 890 000 hold mélyszántást végeztek el. Az istállótrágyázásra előirányzott terület ötvenöt százalékát trágyázták meg, s körülbelül 550 000 holdon szántották alá az istállótrágyát.

Ez az eredmény a múlt év hasonló időszakához képest 220 000 hold emelkedést jelent.

A vetőmagvak és a műtrágyák szállítása tervszerűen halad. A növényvédő állomások eddig 300 000 mázsa vetőmagot csáváztak meg. Az utóbbi időben megélenkült a kenyérgabona, főként a rozs vetése.

Az őszi szántás-vetés a tavalyinál jobb ütemben halad.

A gyümölcsösökben befejezéshez közeledik a fehér árualma szedése és helyenként megkezdtek a piros télialmák szedését.

Hanácsek József

Az MSZMP szegedi járási bizottsága mély fájdalommal tudatja, hogy munkatársa, Hanácsek József elvtárs tegnap, hosszabb betegség után, 42 éves korában elhunyt. Hanácsek József fiatal korában került a munkásmozgalomba, 1945 óta volt tagja a pártnak. Mindig odaadó hűséggel szolgálta a munkásszótály ügyét mindazokon a helyeken, ahová az édit állította. Egy évtizedig függetlenített párt-és tömegszervezeti funkcionáriusként dolgozott. Több évig a Magyar-Szovjet Baráti Társaság szegedi járási titkára volt, 1957 óta pedig a szegedi járási pártbizottság politikai munkatársaként tevékenykedett. Szerény, lelkiismeretes, odaadó munkása volt a pártnak, mindenki, aki közelebről ismerte, szerette és tisztelte őt.

Temetésére szombaton délután 3 órakor kerül sor a szegedi belvárosi temető ravatalozójából.

Szegeden megnyílt az imperialisták magyarországi kémtevékenységét bemutató kiállítás

A látogatóknak érdekes dokumentumfilmet is vetítenek

Szegeden tegnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai képtárában megnyílt a Belügyminisztérium dokumentációs és tárgyi anyagából összeállított, »Az imperialisták kémtevékenysége a Magyar Népköztársaság ellen« című kiállítás. A BM Csongrád megyei Főkapitánysága és a városi tanács művelődésügyi osztálya közös rendezésében sorra kerülő kiállítás megnyitóján részt vettek a megye és a város politikai, társadalmi, gazdasági életének, valamint a dolgozóknak képviselői.

A kiállítást Kelemen Miklós elvtárs, rendőrelvezető, megyei rendőrfőkapitány nyitotta meg.

A többi között hangoztatta: — A ma megnyíló kiállítás az első kezdeményező lépés megyénkben, mellyel tájékoztatni kívánjuk a megye lakosságát állambiztonsági szerveink munkájáról. Korábban, az ellenforradalom előtti időkben erről a munkáról a lakosoknak nem volt sok ismerete, legfeljebb a sajtó szűkszavú tájékoztatója alapján tudtak egy-egy ügyről. Pártunk helyes politikája alapján az utóbbi években ezen a téren is alapvető a változás, és mindjobban tájékoztatjuk a lakosságot a belügyi szervek munkájáról. Ezzel tovább akarjuk szilárdítani kapcsolatunkat a dolgozókkal, ami munkánk eredményességének alapvető előfeltétele.

Ugyanakkor el akarjuk osztani a belügyi szervek mun-

kájával kapcsolatos, az egyes emberekben lévő téves nézeteket, gondolatokat.

A továbbiakban Kelemen Miklós elvtárs vázolta, hogy az imperialista körök, amint a kiállítás is mutatja, hatalmas összegeket fordítanak kémhálózatuk fenntartására. A kémek és gazdáik a magyar nép békés alkotómunkáját, a népek békés együttélése ellen törnek.

Az imperialisták aknamunkájukban elsősorban a vállalkozó osztály tagjaira, a hulligánokra, a köztörvényes bűnözőkre támaszkodhatnak.

— A Belügyminisztérium szerveinek a tömegekkel való jó kapcsolata volt és marad a legdöntőbb feltétele annak, hogy leleplezzük és ártalmatlanokká tegyük mindazokat az elemeket, akik hazánk békés, szocialista munkája ellen törnek. A jövőben is leleplezzük a kémeket, összeesküvéket és szabotőröket, akármilyen álarcban jelentkeznék.

A megnyitó beszéd után a résztvevők megtekintették a kiállítást, amelynek változatos anyaga

bemutatja a kémek módszerét, eszközeit.

A kémek felszerelésén, valamint jegyzőkönyvein kívül több kém élethű és életnagyságú, eredeti ruhákba öltöztetett gipszfigurája is látható.

A kiállítás máttól, péntektől kezdve a lakosság rendelkezésére áll, teljesen díjtalanul.

A látogatóknak — szintén teljesen díjtalanul — vetítik le a kiállítással összefüggő dokumentumfilmet. A látogatók kisebb csoportjainak a képtár emeleti termében, a nagyobb csoportoknak pedig a Fáklya Filmszínházban mutatják be az érdekes filmet.

A kiállítás október 20-ig marad Szegeden, hétköznap délelőtt 10-től este 7-ig, vasárnap pedig délelőtt 10-től délután 4 óráig tekinthető meg.

Az egyik imperialista kém különleges búváröltözékben a Fertő-tón át jött hazánkba. Képünkön: nézők a kém élethű gipszfigurája előtt